Вони дають змогу розглядати цеоліти як перспективні джерела міне-ральних речовин широкого спектру. Унікальні адсорбційні та іонообмінні властивості цеолітів передбачають їх використання для гідратонакоплення, зниження кислотності середовища у ряді галузей сільського господарства.

Таблиця 1 – Вміст елементів у зразках цеолітів

Зразок	Вміст (мг/кг образца)				
N	Ca	Mg	P	Mn	Zn
1	17000	3000	90	120	51
2	20000	3100	100	125	63
3	19000	3000	95	121	56
Середнє	18660	3033	95	122	56,5

УДК 636.37.082.454.2.

ВОВНОВА ПРОДУКТИВНІСТЬ ЯРОК РІЗНОЇ ІНТЕНСИВНОСТІ ФОРМУВАННЯ

Б.О.ВОВЧЕНКО – д.с.-г.н., професор,
Д.В.КОВАЛЬОВ – аспірант, Херсонський ДАУ

За останні роки досить широке розповсюдження в зоотехнії набула класифікація скоростиглості тварин, за якою скоростиглість росту, як правило, відстає від скоростиглості диференціації організму. У скоростиглих тварин раніше завершується процес формування органів і тканин. Більш раннє формування викликає зниження інтенсивності росту. Про інтенсивність формування тварин можливо судити по зниженню інтенсивності росту маси їх тіла, вираженому у відносних величинах.

Метою наших досліджень є виявлення асканійської тонкорунної породи, різної інтенсивності формування, з подальшим вивченням їх продуктивної якості.

Нами використана методика відбору молодняка по інтенсивності формування, за рекомендацією Ю.К.Свечіна (1985). Визначали інтенсивність формування, виходячи з данних живої маси ярок при народженні, в 4 і 8-місячному віці.

Визначення інтенсивності формування ведеться за формулою.

$$\Delta K = \left[\frac{Wt_4 - Wt_0}{0{,}5\,(Wt_4 + Wt_0)} \right] - \left[\frac{Wt_8 - Wt_4}{0{,}5\,(Wt_8 + Wt_4)} \right]$$

За значенням показника ΔК було оцінено 50 голів ремонтних ярок, які потім були поділені на групи: повільно (М)- помірно (М)- швидкоформуючих (М), виходячи з відхилення від середнього (в межах х±0,67). У подальшому були вивчена вовнова продуктивність ярок сформованих груп (табл. 1).

Таблиця 1 – Вовнова продуктивність ярок різної інтенсивності формування у 15-місячному віці

Групи	П	Жива маса, кг	Настриг вовни, кг		Вихід митої вовни %	Коефіцієнт вовновости	Довжина вовни, см		Подовження, %	Кількість волокон на 1 $см^2$ шкури боку, шт
			немитої	митої			природна	істинна		
		$\overline{X} \pm Sx$	$\overline{X} \pm Sx$	$\overline{X} \pm Sx$			$\overline{X} \pm Sx$	$\overline{X} \pm Sx$		$\overline{X} \pm Sx$
M^-	18	41,91± 0,37	4,83± 0,07	2,2± 0,12	45,5	59,8	9,36± 0,43	10,76± 0,32	15	2671,2± 191,3
M^0	20	44,08± 0,37	4,54± 0,06	2,22± 0,06	48,9	56,2	9,95± 0,51	12,41± 0,38	24,7	2801,3± 241,7
M^+	12	46,07± 0,49	4,14± 0,08	2,03± 0,07	49,3	48,7	10,71± 0,4	13,62± 0,31	27,2	2556,1± 241,7

Результати досліджень вказують на наявність суттєвої різниці за показниками вовнової продуктивності ярок. За настригом брудної вовни, ярки класа M^- вірогідно перевершують ярок M^+ на 14,3 ($p<0{,}999$), модальний клас на 6% ($p>0{,}99$).Встановлено, що відбір ярок швидкоформуючихся сприяє більш високому показнику довжини вовни (10,71см), але не сприяє підвищенню густоти вовни.

В той же час встановлено, що найбільш сприятним є підбір помірноформуючихся ярок, маючих найбільш високі показники за настригом митої вовни (2,22 кг) та густоти вовни (2301,3 шт/$см^2$).

Таким чином, результати дослідження дозволяють рекомендувати відбір ярок за індексом інтенсивності формування на початку постембріонального періоду.